

М. В. Лисенкові

Вийся, жайворонку, вийся
Над полями,
Розважай людську тугу
Ти піснями.
В небі, чистім і прозорім,
Сонце сяє,
Наче в морі, в жовтім житі
Хвиля грає.

Подивись: женці схилились,
Потомились
І від праці від тяжкої
Потом вкрились.
Розважай же їх піснями
Ти дзвінками...
Вийся, жайворонку, вийся
Все над ними!...

1910 р